

İTA

BÜLTEN BULLETIN

**INFO-TÜRK AJANSI
AGENCE INFO-TÜRK
INFO-TÜRK AGENCY**

EDITION ET DIFFUSION EN BELGIQUE: COODIFF
561, CHAUSSEE DE NINOVE - 1080 BRUXELLES
TELEPHONE: (32-2) 523 22 26 et 522 98 12

AYLIK BÜLTEN

Nisan 1977

Genel 19 - Türkçe 6

Sayısı: 10 FB

Yıllık Abone

Belçika: 100 FB

Belçika dışı: 200 FB

Bültende yer alan yazılar ve haberler İTA veya INFO-TÜRK kaynak gösterilerek kullanılabilir

5 HAZİRAN SEÇİMLERİNDE ALINACAK TAVİR ÜZERİNE

BONN (İTA) - Türkiye'de genel seçimlerin, AP ve CHP'nin ortak çabalarıyla erkene, yani 5 Haziran'a alınması, Avrupa'daki Türkiyeli işçiler arasında politik çalışmalarını hareketlendirmiştir.

Türkiye'deki tüm ilerici güçlerin de belirttikleri gibi, seçimlerin demokrasi düşmanı bir hükümetin iktidarı altında yapılması, gerek seçim güvenliği, gerekse demokrasi cephesinin seçime gerektiği gibi hazırlanabilmesi açısından olumsuz bir durum yaratmıştır. Bilindiği gibi, gerek Türkiye'deki, gerekse Avrupa'daki ilerici kuruluşlar, erken seçim ilk kez söz konusu olduğunda, Milliyetçi Cephe Hükümeti düşürülmeden seçime gidilmesine karşı çıkmışlar ve özellikle parlamentoda en büyük grubu oluşturan CHP'yi bu konuda mücadeleye çağırışlardı. Sosyal-demokrat CHP önceleri bu görüşü paylaşır görünürken, son anda yeni bir zigzag yaparak kayıtsız şartsız erken seçime gidilmesini kabul etmiş ve kendisine destek olan ilerici güçleri yeni bir emrivakiyle karşı karşıya bırakmıştır.

Bu birinci olumsuz adımın hemen ardından, daha seçimlere hangi siyasal partilerin katılacağı dahi belli olmadan, tüm işçi sınıfı hareketini, sendikalarıyla ve Avrupa'daki kitle örgütleriyle "CHP'yi destekleme" sloganı altında sosyal-demokrasinin kuyruğuna takma kampanyası başlatılmıştır.

Oysa, 5 Haziran genel seçimlerine sekiz parti katılmaktadır. Bunlardan 5'i açıkça gerici, faşist partiler, ikisi de, sınıfsal bakımdan karmaşık birer yapıya sahip olan ve bu yapılarıyla sınıfsal mücadele planında olduğu kadar, anti-emperyalist ve demokratik mücadele planında da tutarsız politika izleyen Cumhuriyet Halk Partisi ve Türkiye Birlik Partisidir.

Bu iki orta-sol partiden küçük olanı, yani TBP, sınıf mücadelesindeki tutarsız tavrını, özellikle son zamanlarda, özünde emperyalizmin ekmeğine yağ sürmek ve devrimci hareketi bölmekten öte bir anlam taşımayan "Sovyet sosyal emperyalizmi" edebiyatına sarılacak kadar ileri götürmüştür.

Cumhuriyet Halk Partisi ise, Türkiye'de demokrasinin sınırlarının genişletilmesi konusundaki vaatlerinin yanı sıra:

a) Sınıfsal planda, sınıf uzlaşmacılığını öngören geleneksel sosyal barış (1) politikasını aynen sürdürmektedir.

b) İdeolojik planda, "komünizmin akıllı düşmanlığı"nı, son olarak Sosyalist Enternasyonal'e yanaşarak uluslararası disiplin konusu haline getirmiştir.

c) Ekonomik planda, Türkiye'nin geri kalmışlığını ve sömürüyü ortadan kaldırmaya yönelik bir programla değil, aksine geniş kitleleri de kapitalist sisteme ortak ederek özünde büyük sermayenin olanaklarını artırmaya ve sömürüyü sürdürmesine hizmet edecek "halk sektörü" ütopyalarıyla ortaya çıkmakta, böylece emekçi sınıf ve tabakaları yanıltmağa çalışmaktadır.

d) Uluslararası planda ise, CHP, Türkiye'nin geri kalmışlığının ve Türkiye halkının sömürülmesinin anaunsurlarından olan emperyalist bloklara bağımlılıktan kurtulmaya yönelik, eylem söyle dursun, bir beyanda dahi bulunmamaktadır.

CHP'nin tutarsızlığı, veya daha doğru deyimle, yukarıda ana çizgilerini verdiğimiz kendince tutarlılığı, bizzat yöneticilerinin özellikle seçim hazırlıkları sırasındaki tutumlarıyla iyice belirginleşmektedir.

12 Mart sonrası baskı döneminde tüm yasal ilerici örgütlerin tasfiye edilmesi karşısında emekçi kitlelerin özlem ve direnişlerini yasıtabilecekleri tek yasal olanak olarak gördükleri CHP, eskisine göre daha ileri siyasal açılımlar yapmışsa da, giderek CHP merkez yönetimi tabanın eğilimlerini hiçe saymağa ve egemen çevrelerle daha yakın ilişkiler kurmağa yönelmiştir.

Bu yöneliş, giderek CHP içindeki sol unsurların yönetim kademelerinden tasfiyesine, sermayeye güven veren unsurların kilit noktalarına geçirilmesine kadar varmıştır. Son Kurultay öncesinde ve sırasında iyice açığa çıkan bu tutum, son olarak aday adayları arasında "sol" olarak tanınan kişilerin, hattâ parlamentoda anti-emperyalist ve demokratik tutumlarıyla dikkati çeken milletvekillerinin veto edilmesi noktasına ulaşmıştır.

CHP'nin Sosyalist Enternasyonal'e katılma Kurultayı'nda kabul ettiği program da, eski belgelere oranla egemen çevreleri fazla tedirgin etmeyecek bir içeriğe sahiptir. Özel temaslarda da, CHP yöneticileri, sermaye çevrelerine yeterince güvence vermektedirler. Nitekim Mart ayında hem Demirel'i, hem de Ecevit'i ziyaret etmiş olan tanınmış bir sanayici, "ikisiyle de başbaşa görüştüğünde pek de farklı bir şey söylemiyorlar. O halde iki lider 5 Haziran'dan sonra neden biraraya gelmesinler?" diye sormaktadır. (Cumhuriyet, 21 Nisan 1977):

Seçime katılan bir sosyalist parti vardır

Ancak, bütün bunlara rağmen, CHP, halen parlamentoda temsil edilen partiler arasında, gerek destek aldığı kitleler, gerek diğer partilere göre demokratik haklar konusunda daha ileri vaatlerde bulunması bakımından, hiç şüphesiz demokratik güçler blokunda yer almaktadır ve nicel olarak da bu güçlerin halen en güçlüsü durumundadır.

5 Haziran seçimlerinin iktidar mücadelesinde, bir AP'ye veya AP'nin başını çektiği ve Türkeş komandolarının vurucu gücüne dayanan bir Milliyetçi Cephe koalisyonuna karşı tercih edilecek ve desteklenecek bir örgüttür. Hele sınıfsal niteliği itibarıyla, ileriye yönelik özlemler taşıyan küçük burjuva kesimler tarafından desteklenmesi çok doğaldır. Kaldı ki, başka yasal olanağın bulunmadığı ve işçi sınıfının çıkarlarını temsil eden bir partinin seçime katılmadığı ortamlarda, işçi sınıfının da topyekun bu partiye oy vermesi kaçınılmazdır. Nitekim 1973 genel seçimlerinde ve ara seçimlerinde tutum bu olmuştur.

Fakat, 1977 genel seçimleri için durum tamamen farklıdır. 12 Mart darbesinden sonra kapatılan ve 1 Mayıs 1975'te yeniden kurulan Türkiye İşçi Partisi, kısa zamanda 15 ilde örgütlenme koşulunu yerine getirerek genel se-

çime katılma hakkını kazanmıştır. 1961-1970 döneminde Türkiye işçi sınıfının yasal siyasal örgütü olarak bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesinin öncülüğünü yapan Türkiye İşçi Partisi, tekrar kurulduktan sonra yayınladığı "Demokrasi Bildirgesi"yle doğru bir mücadele platformu ortaya koymuş, türlü engellemelere rağmen kısa zamanda, işçi sınıfı içinde devrimci örgütlenme ilkelerine uygun olarak etkin bir örgüt düzeyine ulaşmıştır.

İşçi sınıfının kendi siyasal örgütünde kenetlenmesini engellemek üzere sık sık kullanılan "beş sosyalist parti" edebiyatı, TİP'in seçime katılma hakkını kazanacak düzeyde tek parti olduğunu ispatlamasıyla iflas etmiştir.

Türkiye İşçi Partisi, tüzük ve programıyla işçi sınıfının ve tüm emekçi kitlelerin çıkarlarına savunan parti olduğunu gösterdiği gibi, geçen şubat ayında yapılan Birinci Kongresi'nde onaylanan kararlarla anti-emperyalist ve demokratik mücadelenin hedeflerini en doğru şekilde koymuş, bu hedeflere ulaşılması yolunda, CHP de dahil, tüm demokratik güçlere uzun vadeli güçbirliği önerisi getirerek gerçekçi ve yapıcı bir politika izlediğini göstermiştir.

Faşizmin 56 yıldır yasakladığı Türkiye Komünist Partisi'nin yasal çalışma olanaklarına kavuşmasını açık seçik isteyen ve bu konuda sosyal demokrat hareketi kesin tavır belirlemeye davet eden yine Türkiye İşçi Partisi olmuştur.

CHP, yukarıda izah ettiğimiz kaypaklığı ve tutarsızlığı içinde, TİP'in bu yapıcı önerisini anti-emperyalist mücadele zorunluluğundan söz etmeyen, demokratik mücadele planında da bütün demokratik güçleri seçimlerde kendisini desteklemeye davet eden yuvarlak ifadelerle cevaplamıştır.

Bu tavır karşısında, Türkiye İşçi Partisi, CHP'nin kaypak tutumunu yazılı olarak tesbit etmiş, buna rağmen, demokratik güçlerin emperyalizme ve faşizme karşı mücadelede birliğini pekiştirmek için girişimlere devam edeceğini belirterek işçi sınıfı partisine özgü sorumlu ve yapıcı tavrını sürdürmüştür.

Türkiye İşçi Partisi, ayrıca, örgütlenmesini tamamladığı illerde seçime katılacağını da açıklayarak, sekiz yıldan beri ilk kez işçi sınıfının sesini parlamenter mücadele planında yükseltmiştir.

Genel Başkan Behice Boran'ın ısrarla belirttiği gibi, sosyalistlerin parlamenter plandaki mücadelesini aritmetik değerlendirmelere tabi tutmak, TİP'in seçimlere girmekle elle tutulur sayıda milletvekili çıkaramayacağını, buna karşılık CHP'ye yönelecek sol oyları böleceğini ileri sürmek **yanlıştır**. Çünkü parlamenter mücadelede de, demokratik toplumsal muhalefeti en tutarlı, sebatlı ve etkin biçimde işçi sınıfının partisi temsil eder. Eğer bugün CHP 10 yıl öncesine göre daha sol bir görünüm almışsa, bunda, nicel gücü Türkiye çapında yüzde 3'ü geçmeyen Türkiye İşçi Partisi'nin on yıllık mücadelesinin en büyük payı vardır. Kaldı ki, nicel olarak güçlü olmayan bir sosyalist partinin sol oyları bölecek gerekçesiyle seçimlere katılmamasını istemek, komünist partilerinin nicel bakımdan zayıf olduğu ülkelerde sosyal-demokrat partilerin o partilere yönelttikleri suçlamaları anımsatmaktadır. Örneğin bir Belçika'da, bir Federal Almanya'da nicel güçleri çok düşük olan komünist partilerinin, sırf sosyal demokrat oylarını azaltacağı gerekçesiyle seçime girmemeleri gerektiği zaman zaman ileri sürülmüşse de, bu partiler her zaman seçime katılmışlar, işçi sınıfının çıkarlarını seçim platformlarında savunmuşlardır. 5 Haziran parlamento seçimleri açısından da durum budur. TİP, radyo ve televizyon konuşmalarıyla, seçim toplantılarıyla işçi sınıfının sesini seçim platformunda duyuracaktır.

Sadece CHP değil, TİP de desteklenecektir

Şu halde, 5 Haziran seçimlerinde, Türkiye halkının önünde, demokrasi cephesine mensup iki yasal siyasal parti vardır: Türkiye İşçi Partisi ve Cumhuriyet Halk Partisi.

Her iki partiye verilen oy da, demokrasi cephesinin güçlendirilmesine yardımcı olacaktır. Ancak, demokrasinin sınırlarını daha da genişletmek, anti-antiemperyalist bir tavır almayan CHP'nin ötesinde bu mücadeleye de parlamento planında boyut kazandırmak ve en önemlisi başta Türkiye işçi sınıfı olmak üzere emekçi sınıf ve tabakaların sosyalizme yönelik özlemlerini

canlı tutmak, geliştirmek ve bu özlemler için mücadeleyi güçlendirmek için oy verilmesi gereken parti, seçime katılmış olduğu illerde Türkiye İşçi Partisi'dir. Sosyalistleri ve sosyalizme yönelik özlem taşıyan kitleleri bu olanaktan yoksun bırakacak, onların bu tercihlerini engelleyecek şekilde sadece CHP'ye oy verilmesi propagandası yapmak, demokrasi mücadelesini küçük burjuvazinin görüş çerçevesine hapsetmek, anti-emperyalist mücadeleyi hiçe saymak, sosyalizme yönelik işçi sınıfını kapitalist sistemin bir parçası olan sosyal-demokrat hareketin kuyruguna takmaga kalkışmaktan başka bir anlam taşımaz.

Bu bakımdan gerek Türkiye'de bazı illeride çevrelerin seçinde sadece CHP'yi desteklemeye yönelik bir kampanya yürütmesi, gerekse Avrupa'daki Türkiyeli işçileri temsil etmek durumundaki örgütlerin özel komiteler kurarak sadece CHP'yi destekleme çalışmalarını yapmaları, bu yanlış paylaşmak, bu yanlışın sorumluluğunu üstlenmek demektir.

Sosyal-demokrat unsurların 5 Haziran seçimlerinde sadece CHP'yi desteklemeleri ne kadar doğalsa, bilimsel sosyalizmi benimsemiş veya benimsenmeye çalışmakta olan kimselerin bu tutuma ortak çıkmaları, tarih önünde mahkum olacak bir tutumdur.

Doğru devrimci tutum, TİP'in seçime katıldığı illerde TİP'i, onun seçime katılmadığı illerde CHP'yi desteklemektir.

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ'NİN SOSYALİSTLERE SEÇİM ÇAĞRISI

İSTANBUL (İTA) - Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Behice Boran, partinin seçime katılacağına açıklanmasından sonra, Türkiye sosyalistlerine şu çağrıyla yapmıştır:

"Partili ve Partiye gönül bağlamış arkadaşlar,

"Partimiz Haziran'ın ilk haftasında yapılacak genel seçimlere girmektedir. 1969'dan bu yana ilk kez işçi sınıfımız kendi bağımsız partisi aracılığıyla seçimlerde sesini ülke çapında duyurabilecek, görüşlerini açıklayabilecektir. Seçimler, bu alanda geniş olanaklar vermektedir. Seçim dönemi başlamış olduğundan Partimiz şimdiden radyo ve televizyon aracılığıyla geniş halk kitlelerine kısa sürelerle de olsa seslenebilmek olanağına kavuşmuştur. Ama kuşkusuz seçim propagandasında yalnızca bununla yetinilemez. Afişlemeler, bildiri dağıtımları, kapalı salon toplantıları ve açık hava mitingleri de gerekecektir.

"Seçimlerin önemi seçim döneminde Partimizin sesini ve görüşlerini ülke çapında duyurabilmekle sınırlı değildir. Seçimlere katılmanın hedefi parlamentoya girebilmek ve parlamentoyu bir forum, bir kürsü olarak kullanabilmek, burjuva iktidarının işçi emekçi halk kitlelerine karşı politikasını olabildiğince sınırlandırabilme olanağına kavuşmaktır.

"Seçimlerde bu sonuçları sağlayabilecek ölçüde etkin olabilmek, bir yandan tüm partililerin ve partimize inanmış, gönül vermiş arkadaşların geceyi gündüze katarak yapacakları sistemli, cesur, özverili çalışmalarına, öte yandan da, bu çalışmalar için gerekli para kaynaklarının bulunmasına bağlıdır. Gerekli para sağlanabildiği ölçüde çalışmalarda başarının artacağı açıktır. Merkez Yönetim Kurulumuz, Nisan, Mayıs aylarında ve Haziran başında tüm üye ve aday üyelerin gelirlerinin yüzde 10'u oranında partiye bağışta bulunmalarına ve ayrıca parti dışındaki bağış kaynaklarından sonuna kadar yararlanılmasına çalışılmasına kararlaştırmıştır. Partililerin ve Partimize bağlı arkadaşlarımızın gereğini yapmalarını diler, saygı ve sevgilerimi sunarım."

Yazışma ve bağışlar için adres:

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ GENEL MERKEZİ

Nuru Ziya Sokak 17/5 - Tünel - İstanbul - TÜRKİYE

TÜRK ÇALIŞMA MÜŞAVİRLİKLERİ EYLEM KIRICILIĞI YAPIYOR

BRÜKSEL (İTA) - Gerek ücret seviyelerinin Belçikalı, hatta öteki milliyetlerden yabancı işçilere göre daha düşük olması, gerekse çok ağır yaşam ve çalışma koşullarında bulunmaları dolayısıyla Belçika'daki Türkiyeli işçiler, özellikle yeraltı maden bölgelerinde sık sık direniş eylemlerine, vahşi grevlere başvurmak zorunda kalmaktadırlar.

Son olarak Liège'de Trembleur maden ocaklarında, Türkiyeli bir işçinin Belçikalı şefi tarafından dövülmesi üzerine, 185'i Türkiyeli olmak üzere 585 maden işçisi greve gitmişlerdir. FGTB ve CSC sendikalarının da desteklenen grev, 11 gün sürdükten sonra, işçi döven şefin görevden alınması üzerine sona erdirilmiştir.

Avrupa'nın diğer ülkelerinde olduğu gibi, Belçika'da da, Türk çalışma müşavirliği, işçi direnişleri karşısında patronlardan yana bir tutum içinde eylem kırıcılığı yapmaktadır. Nitekim, Trembleur grevinden sonra da Belçika Türk Çalışma Müşavirliği, Milliyet Gazetesi aracılığıyla yaptığı açıklamada, "içinde bulunulan ekonomik kriz devresinde Türk işçileri, sendikalar destekleseler bile, sağlam nedenlere dayanmayan grev yaratmasınlar. Bugüne kadar Türk işçilerinin yaptıkları bütün grevlerin ortak noktası, hasassiyetlerini tahrik olmuştur. Yoksa bir takım sosyal haklar elde etmek için greve gitmemişlerdir. Özellikle Trembleur grevini yaratan olay mahkemede çözülebilirdi. Sendikalar da baştan grevi desteklemekle hataya düştüler," demektedir.

Çalışma Müşavirliği'nin açıklaması, hangi noktadan bakılırsa bakılsın patron yardakçılığının, eylem kırıcılığının, işçi düşmanlığının bütün unsurlarını taşımaktadır.

a) "İçinde bulunulan ekonomik kriz döneminde eyleme gidilmemesini" tavsiye etmek demek, kapitalist Avrupa ülkelerinde hiçbir zaman greve gidilmemesini istemek demektir. Çünkü söz konusu ekonomik kriz, kapitalist ekonominin krizidir. Sosyalist ülkelerde ekonomik kriz diye bir şey yoktur. Kapitalist ülkelerde kriz hep süreceğine, hatta giderek şiddetleneceğine göre, Türk Çalışma Müşavirliği, Türkiyeli işçileri Avrupalı patronlar karşısında elpençe divan küleler haline getirmek istemektedir.

b) "Sağlam nedenlere dayanmayan grev"den söz etmekle, Türk Çalışma Müşavirliği, bir Türkiyeli işçinin küstah bir Belçikalı patron fedaisinden, yüzlerce metre derinde, mezardan farksız maden dehlizlerinde dayak yemesini, hakaret görmesini "çürük neden" saymaktadır. Anlaşılan, Türk kapitalistlerinin yagma düzeninde iş sahası bulamadıkları için parya gibi Avrupa kapitalistlerine hiçbir maddi güvenceleri düşünülmeden satılan Türkiyeli işçilerin bir de haysiyetleriyle, gururlarıyla oynanması, Türkiye'yi yönetenler ve onların temsilcileri tarafından olağan sayılmağa başlanmıştır.

c) Patronların zulmüne karşı her türlü direniş, belli fedakarlıkları gerektirir. Türkiyeli işçiler haysiyetlerini korumak için eyleme geçmişlerse, bunu Türk Çalışma Müşavirliği'nin üç-beş yevmiye hesabıyla değerlendirmeye kalkışması, aslında "maneviyatçılık" kelimesini hiç ağızlarından düşürmeyen Çalışma Bakanı Şevket Kazan ve onun Avrupa'ya atadığı temsilcilerin, müşavirlerin gerçekte herşeyi parayla ölçtüklerini göstermektedir.

d) Ve nihayet, Avrupa'daki çalışma müşavirliklerinin sendika düşmanlıkları, bu olayda da sırtmış, Türk Çalışma Müşaviri, işçileri sendikalar aleyhine kışkırtmaya girişmiştir. Bazı sendika düşmanı, sözümona "sol" unsurlarla sağcı MC'nin gericil temsilcileri bu konuda tam bir görüş birliği halindedirler ve işçileri, en etkin mücadele araçlarından yoksun kılmak üzere seferber olmuşlardır.

Yurt dışındaki Türkiyeli işçiler, kendi günlük deneyleriyle, 5 Haziran seçimlerini, aynı zamanda bu işçi düşmanı, eylem kırıcı, patron hizmetkârı çalışma müşavirliklerinin icabına bakılması açısından da değerlendirmektedirler. (M-CS-FG-DG-24/4)

BELÇİKA'DA EN DÜŞÜK ÜCRETLER TÜRKİYELİ İŞÇİLERE VERİLİYOR

BRÜKSEL (İTA) - Brüksel Göçmen İşçiler Formasyon Merkezleri Bağlantı Komitesi'nin yayınladığı "İş Pazarı ve Göç" isimli broşürde, Belçika'da çalışan işçiler arasında en düşük ücretin Türkiyeli işçilere verildiği açıklanmıştır. Brüksel bölgesinde yapılan bir anketin sonuçlarına göre, bir Belçikalı işçiye verilen ücret 100 kabul edildiğinde, bu miktar aynı işi yapan Türkiyeli işçi için 83'e, kadın işçi ise 56'ya kadar düşmektedir. (CFC-DG-18/4)

BELÇİKA'DA POLİSİN YABANCILARA BASKISI ARTTI

BRÜKSEL (İTA) - Belçika Yabancılar Polisi'nin bu ülkede yaşamakta olan yabancılara karşı tutumu günden güne şiddetlenmektedir. Bu konuda bir bildiri yayınlayan Yabancılar Sosyal Servisi, Yabancılar Polisi'nin bu keyfi tutumu ile, Belçika yasalarını olduğu kadar, uluslararası anlaşmaları ve Avrupa Ekonomik Topluluğu yönergelerini de hiç saydığına belirtmiştir.

1974 yılından itibaren Ortak Pazar ülkeleri dışından çalışmak üzere Belçika'ya gelen her yabancı, otomatikman sınırdışı edilmektedir. Yabancıların Belçika polisi karşısında savunma hakkı da tanınmamakta, hattâ avukat müdahalesine dahi olanak tanınmamaktadır. Siyasal mülteciler ve mülteci adayları arasında bile, Birleşmiş Milletler Yüksek Komiserliği'nin görüşü alınmadan, Yabancılar Polisi tarafından keyfi şekilde sınırdışı edilenler bulunmaktadır. Yabancılar Polisi, ayrıca, yabancıların çalışma izni taleplerinin reddedilmesi için Çalışma Bakanlığı'na türlü bahanelerle etkiye bulunmaktadır.

Fas gibi gerici rejimlerin bulunduğu ülkelere gelen siyasi nitelikteki kişileri, Belçika Yabancılar Polisi yine keyfi şekilde apartopar uçağa bindirerek gerisin geriye yollamakta, bu kişilerin hayat ve özgürlüklerini tehlikeye düşürmektedir.

Bütün bunları dikkate alarak, Yabancılar Sosyal Servisi, Yabancılar Polisi'nin yasalara ve uluslararası anlaşmalara uymaya zorlanması için tüm demokratik kuruluşlara ve Belçika makamlarına çağrıda bulunmuştur. (DR-DG-21/3)

CSC/ACV SENDİKASI YABANCI MİLİTANLAR TOPLANTISI

BRÜKSEL (İTA) - Belçika'nın iki büyük sendikası olan CSC/ACV'ye üye yabancı işçi militanları bir araya getiren yıllık toplantı, 23 Nisan Cumartesi günü Brüksel'de yapılmıştır.

35 Türkiyeli işçinin de katıldığı toplantıda, yabancı işçilerin sorunlarına ilişkin olarak:

1. Yabancı işçilere, Belçika vatandaşlarınıninkine eş siyasal haklar verilmesi,
2. Yerli-yabancı tüm işçilerin ekonomik ve sosyal haklar açısından eşit duruma getirilmesi,
3. Belçika'daki yabancı işçilerin kendi öz kültürlerini geliştirmeleri, yabancı işçi çocuklarının ana dillerinde eğitim görmeleri olanaklarının sağlanması,
4. Siyasal mülteci durumunda bulunan yabancıların her bakımdan güvenceye kavuşturulması. Konularında dört karar tasarısı kabul edilmiştir.

Toplantı sonunda bir konuşma yapan CSC/ACV Genel Sekreteri R.D'Hondt, özellikle yabancı işçilerin siyasal hakları konusu üzerinde durarak, Belçika'da bundan sonraki seçimlerde yabancı işçilerin de oy kullanabilmesi için mücadelenin yoğunlaştırılacağını belirtmiş, ayrıca Avrupa Sendikalar Konfederasyonu (CES) Yürütme Kurulu'nun, 1978'de yapılacak olan Avrupa Parlamentosu seçimlerinde Avrupa ülkelerinde bulunan yabancı işçilerin de oy kullanabilmesi yolunda karar aldığını açıklamıştır.

Kongrede Filistin ve Şili'li işçiler adına okunan mesajlar büyük tezahüratla karşılanmış ve dayanışma gösterilmiştir. (DG-MR-24/4)

FEDERAL ALMANYA'DA YABANCI İŞÇİLERE YENİ BASKILAR

MÜNİH (İTA) - Federal Almanya Hükümeti'nin yabancı işçilerin haklarına yeni sınırlamalar getiren yeni bir Yabancılar Yönetmeliği hazırlaması üzerine Alman ve yabancı işçi örgütleri bir araya gelerek "Yabancı Haklarını Savunma Komitesi" kurmuşlardır.

Komite, Mart ayında yayınladığı bir broşürde, bu yönetmeliğin neden çıkartılmak istendiğini şöyle açıklamaktadır:

"Ekonominin hiçbir engelle karşılaşmadan geliştiği dönemler geride kaldı. Federal Almanya'da krizin önüne geçilemedi. 15-20 yıldan beri ilk

kez Alman kapitalizmi, yolaştığı krizin doğurduğu kitlesel işsizlikçi yasadı ve hâlâ yaşıyor. Ve böylece, yabancı işçilerin çoğunluğunun memleketlerine gönderilmesi zamanı gelmiştir. Yeni yönetmelik, daha çok sayıda yabancıyı ülkelere geri gönderme aracıdır. Sadece Alman patronlarının çıkarlarına yöneliktir."

Tutasarıya göre, bundan böyle:

Oturma iznini uzatmak isteyen her yabancı yeterli almanca bildiğini ve yaşamaya uygun bir evde oturduğunu ispatlamak zorundadır. Alman kapitalizminin ucuz emekgücü ihtiyacı olduğu zamanlarda Türkiye'nin insanları esir kafileleri gibi Almanya'ya getirilip savaş artığı, her türlü sağlık koşullarından yoksun harabelere tıkıştırılmış, herhangi bir ön dil eğitime dahi tabi tutulmadan en karmaşık makinelerin başına geçirilmişlerdi. Günde 8-9 saat en yorucu biçimde çalıştırılan ve geceleri dinlenme olanağına dahi sahip bulunmayan bu işçiler, daha sonraları da ne daha iyi bir eve yerleşme, ne de almanca öğrenme fırsatını bulamamışlardır. İşte Alman Hükümeti'nin bu insanların "insanca yaşamaya müsait evde oturmaları" ve "almanca öğrenmeleri" gereği, ancak kendilerini sonuna kadar sömürüp posalarını çıkarttıktan sonra kapı dışarı etme bahanesi ararken aklına gelmektedir.

Yabancı Haklarını Savunma Komitesi, Alman Hükümeti'nin bu tasarrusuna karşı çıkararak:

1. İş saatleri dahilinde, ücretlerden kesinti yapılmadan almanca kursları düzenlenmesini,
2. Yabancı işçilerin de sosyal konutlardan yararlandırılmasını,
3. Oturma ve çalışma izninin hiçbir şekilde sınırlandırılmamasını.
4. Yabancı işçilerin ailelerini yanlarına getirme olanaklarına sınır konulmamasını istemektedir.

(YHK-DG-14/4)

TÜRKİYELİ İŞÇİLERİN KURDUKLARI ŞİRKETLER YETERİ KADAR İŞ SAĞLAMİYOR

FRANKFURT (İTA) - Avrupa ülkelerinde en ağır sömürü koşullarında çalıştırılan Türkiyeli işçilerin yarı aç yarı tok yaşama bahasına biriktirdikleri dövizleri de yine kapitalizmin çıkarlarına kullanma hesapları ilk sonuçlarını vermiştir.

Almanya'da yayınlanan Frankfurter Rundschau Gazetesi'nin bildirdiğine göre, bugüne kadar 100 bin Türkiyeli işçinin ortak olduğu 128 şirket kurulmuştur. 1976 sonunda bu şirketlerin 28 fabrikası işletmeye açılmış, bu fabrikalarda toplam 2500 kişinin çalışabileceği iş olanağı açılmıştır. Bunlardan başka 21 projenin daha inşasına geçilmiş olup 36 proje de planlama aşamasındadır. Bütün bu projeler için Türkiyeli işçilerin koyduğu sermaye toplam 2,5 milyar Türk Lirasıdır.

Bu şirketlerin kurulmasının işçiler açısından amacı, Türkiye'ye döndükleri zaman çalışabilecekleri iş olanakları yaratmaktır. Bu amaç gerçekleşmemiştir. Aynı gazete, işçilerin kurdukları fabrikaların, kurdukları bölgenin ekonomik hayatına belli katkı getirmekle beraber, yeni işyeri yaratmak açısından umulanı sağlamadığını, örneğin 8000 Türkiyeli işçiden toplanan paralarla Yozgat'ta kurulan çimento fabrikasının sadece 600 kişiye iş imkanı açabildiğini belirtmektedir.

Türk Hükümeti'nin Türkiye'ye döviz çekme ve kapitalizme işçi sermayesiyle kan aşılama amacı belli ölçüde de olsa gerçekleşmiş, Türkiye'ye sermaye olarak 2,5 milyar lira değerinde döviz sokulmuştur.

Fakat bu projelerden en kârlı çıkan, Alman sermayesidir. Bunun nasıl olduğunu, aynı gazetede, bir işçi şirketi yöneticisi şöyle açıklamaktadır:

"Alman Hükümeti, şirketimizin bir proje araştırmasına yardım için 50.000 DM katkıda bulundu. Buna karşılık biz Federal Almanya'dan 2.700.000 DM değerinde makine satın aldık."

Özet olarak, Alman kapitalizmi, yıllarca yok bahasına sömürdüğü, ücretlerinin büyük kısmını günlük yaşamlarında geri aldığı Türkiyeli işçilerin, şimdi de tasarruflarını, makine, alet, hammadde satarak geri almakta; Türk kapitalizmi de bundan belli ölçüde payını almakta, işçiler ise, yıllarca gurbette sömürüldükten sonra yine kendi vatanlarında işsiz, güvencesiz kalmaktadır.

Bu, bir yerde de, CHP'nin ünlü "Halk Sektörü"nü işsizdir. (M-DG-16/4)

TIP KONGRE KARARLARI TAM METİN İNGİLİZCE-FRANSIZCA ÇIKTI

Info-Türk Ajansı Bülteni'nin bu ay yayınlanan yabancı dildeki baskılarında, TIP Birinci Büyük Kongresi'nin Kararları İngilizce ve Fransızca olarak yayınlanmıştır.

Yabancı dildeki bültenlerde ayrıca, Türkiye'de 5 Haziran'da yapılacak genel seçimler ve TIP'in Seçime Katılması - Faşist komandoların son ayda işledikleri cinayetlerin ve yaralamaların listeleri - Türkiye'de Yurt dışına seyahat özgürlüğü'nün sınırlanması - Gazetecilerin askeri mahkemelerde yargılanmaları - "Ne Yapmalı"nın toplatılması - Bozkurtlar'ın Kıbrıs'ta da örgütlenmeleri - Türkiye'de suç işleme oranının yükselişi - Yabancı bankaların Türkiye'de şube açma girişimleri üzerine haber ve yorumlar yer almaktadır.

SOVYETLER BİRLİĞİ'NDE YABANCI İŞÇİLER

MOSKOVA (İTA) - Kapitalist Avrupa ülkelerinde milyonlarca yabancı işçi batının parabolalarını zengin etmek için sömürülürken, halen Sovyetler Birliği'nde 12.000 yabancı işçi, tamamen eşit koşullar altında, kendi ülkelerinin ortak bir projesini gerçekleştirmek üzere dostluk, dayanışma ve kardeşlik ruhu içinde çalışmaktadır.

Bunlar, SSCB Orenburg-Batı Sınırı arasındaki 2.750 kilometrelik gazodük şantiyelerinde çalışan Bulgar, Macar, Demokratik Almanya, Polonya ve Çekoslovak işçileridir. Bu gazodük tesisleri tamamlandığında, Sovyetler Birliği'nin tabii gazından bütün bu ülkeler yararlanacaklardır. Esasen bu tesisin inşası, SSCB ile bu ülkeler tarafından ortaklaşa finanse edilmektedir.

Novostri Pres Ajansı tarafından Mihail Çerniçov inşasıyla yayınlanan bir makalede açıklandığına göre, bu şantiyelerde çalışan işçilere, kendi ülkelerinde aldıkları ücretlere göre daha yüksek ücret ödenmektedir.

"Bu şantiyelerdeki işçilerin en iyi çalışma ve dinlenme koşullarının yaratılması için elden gelen yapılmaktadır. Gazodük'ün Harkov kesiminde Polonya'lı işçilerin çalıştığı yerde portatif evlerden geçici bir şehir kurulmuştur. Geçici olmakla beraber şehir, üretim estetiğinin tüm özelliklerine sahiptir. Şehirde inşaat işçilerinin akşamları bir araya gelip konuşacakları, şarap içecekleri, dans edecekleri ve amatör orkestraları dinleyecekleri dört kulüp vardır.

"Başları üzerinde demoklesin kılıcı gibi duran bir işsizlik tehlikesi bulunmadığından, yabancı işçilerle Sovyet işçileri arasında bir rekabet ve çatışma söz konusu değildir. Üstelik ortak bir eserin yaratılması uğruna birlikte çalıştıkları için, yerli-yabancı işçi ayrımını burada hissedilmemektedir.

"Örneğin tatil günlerinde Polonyalı işçiler, buldukları bölgedeki komşu köylerin yollarını gönüllü olarak onarmakta, kolhozcuların hasat çalışmalarına yardım etmektedirler."

SSCB'deki yabancı işçilerin beslenme, konut ve kültürel ihtiyaçları için yaptıkları masraf, ücretlerinin üçte birini geçmemektedir. (NPA-DG-18/4)

INFO-TÜRK AJANSI'NI TANITAN BİR MAKALE

BRÜKSEL (İTA) - Belçika'nın etkin siyasal dergilerinden Hebdo 77, 6-12 Nisan 1977 tarihli sayısında, Info-Türk Ajansı'nı tanıtan bir makale yayınlamıştır. Makalede, "Bu, alışılmadık türden bir ajans değildir," denildikten sonra şöyle devam edilmektedir: "Bu ajans, her ay üç ayrı dilde (İngilizce-Fransızca ve Türkçe) bültenler yayınlayarak, kimsenin sözünü etmediği konularda bilgi vermektedir. Info-Türk, düzenli olarak çıkan her sayısında, bizim basınımızın pek ilgi göstermediği Türkiye'de olup bitenleri yanı sıra, ayrıca genel olarak göçmen işçilerin sorunları, özel olarak da Türkiyeli işçilerin durumu ve mücadeleleri hakkında bilgi vermektedir."

Dergi, İTA'nın son bülteninde yer alan haberleri başlıklarıyla ta-
nıttıktan sonra, yazıyı şöyle bitirmektedir:

"Sadece enformasyon alanında bir boşluğu doldurmakla kalmamakta,
Info-Türk Ajansı, aynı zamanda, ciddiyetiyle, vazgeçilmez bir inceleme
aracı sağlamaktadır."
(H 77-MA-DG-10/4)

HOLLANDA'DA BOZKURLAR ÜZERİNE RAPOR YAYINLANDI

AMSTERDAM (İTA) - Hollanda Türkiye Komitesi tarafında iki ayda bir
hollandaca yayınlanan Türkiye Informatie Dergisi'nin 19 ve 20. sayıları bir
arada Bozkurtlar üzerine özel sayı olarak yayınlanmıştır.

"Türkiye ve Batı Avrupa'daki Türk faşistlerinin faaliyetleri -
BOZKURLAR" adını taşıyan özel sayıda, Türkiye'de faşizmin gelişmesi, MHP'nin
ne olduğu, örgütleri, giriştiği terör eylemleri, devlet kuvvetlerinin
ve hükümetin bu hareket karşısındaki durumu ve nihayet Bozkurt'ların Batı
Avrupa'daki faaliyetleri incelenmektedir.

98 sayfalık Türkiye Informatie'nin fiyatı 4 Gulden'dir. Yazışma ve
abone adresi:

B.Alofs - Dennenstraat 7 - Nijmegen - HOLLAND.

SOVYET DEVRİMİNİN 60. YILDÖNÜMÜ İÇİN FİLMLER

MOSKOVA (İTA) - Sovyet devriminin 60. yıldönümü dolayısıyla SSCB'de
iki uzun ve dokuz kısa metrajlı film çevrilmektedir.

Moskova Belgesel Filmler Merkez Stüdyosu Direktörü Yuri Avetikov'un
açıkladığına göre, "Ziynetlik dolu 60 Yıl" adını taşıyan renkli kısa metrajlı
film, özellikle yabancı kamuoyuna gösterilecektir. Çevrilen filmlerden biri
"İlyiç'in Atlası" adını taşımakta olup, Lenin'in Kremlin'deki çalışma masası
üzerinde bulunan Sovyet demiryolları atlasını konu almaktadır. Bu atlası
incelerken Lenin, bir yerde de, geleceğin sanayileşmiş Rusya'sını temsil et-
mektedir.

"Bugünkü Sovyet Ülkesi" adlı film de, SSCB'nin çağdaş yaşamını yansı-
tmaktadır.
(NPA-DG-24/4)

SSCB'DE YENİ BİR ÇOCUK ANSİKLOPEDİSİ YAYINLANDI

MOSKOVA (İTA) - Yeni yetişen çocukların "Bu nedir? Bu kimdir?" gibi
sorularını cevaplayabilmek için, SSCB'de üç ciltlik yeni bir çocuk ansiklo-
pedisi yayınlamıştır.

Pedagoji Yayınları tarafından çıkartılan yeni ansiklopedi, özellikle
anan babaların, çocuklarının kendilerine yöneltecekleri her soruya güçlük
çekmeden cevap verebilmelerini düşünerek hazırlanmıştır.

1000 makale içeren eser, dünyanın 80 ülkesi, tarihsel olaylar, önemli
kişiler, insan dehasının yarattığı bellibaşlı eserler hakkında geniş bilgi
vermektedir.

Ansiklopedinin metinleri seçkin Sovyet yazarları, gazetecileri, bil-
ginleri ve mühendisleri tarafından hazırlanmıştır. Eserin yarısı resimlidir.

SSCB'de daha yetişkin çocuklar için ayrıca 12 ciltlik bir çocuk an-
siklopedisi mevcuttur ve halen üçüncü baskısı yapılmıştır. (NPA-DG-24/4)

YENİ YAYINLAR

ANTONIO GRAMSCI, Siyasal Yazılarından Seçmeler, 1910-1920 (ingilizce),
Londra, Lawrence and Wishart, 1977.

O.D.Ulrikh, Üçüncü Dünya: Devlet Sektörü Gelişiminin Sorunları, (rusça)
Moskova, Nauka Yayınları, 1975, 247 s.

R.A. Ulyanovski, Ulusal Kurtuluş Mücadelesi Üzerine Denemeler, (rusça),
Moskova, Nauka Yayınları, 1976, 478 s.

- S. Gaspar, Gelişmiş Sosyalizm İçin Mücadelede İşçi Sendikaları, (macarca), Budapeşte, Tancsics Könyvkiado, 1976, 238 s.
- W. Gerns, Burjuva ideolojisinin bunalımı ve Federal Almanya'da İdeolojik Mücadele, (almanca), Frankfurt/Main, Verlag Marxistische Blatter, 1976, 268 s.
- R. Ghioldi, Güney Atlantik'te Brezilya Hegemonyası mı?, (portekizce), Buenos Aires, Edicion del autor, 1976, 14 s.
- H. Grosse, M. Puschmann, Barış İçinde Bir Arada Yaşama Bütünlüğü İçinde Ekonomik İlişkiler, (almanca), Berlin, Dietz Verlag, 1976, 96 s.
- C. Cogniot, Parti pris. 55 ans au service de l'humanisme reel, 1. Cilt, Bir dünya savaşından ötekine, (fransızca), Paris, Editions Sociales, 1976, 540 s.
- I.M.Krivoguz, 1917 Ekim'inden Önceki Uluslararası İşçi Sınıfı Hareketinin Başlıca Dönemleri ve Nesnel Yasaları, (rusça), Moskova, Mysl Yayınları, 1976, 364 s.
- L. Lama, Sendikalar Üzerine Bir Görüşme, (italyanca), Bari, Laterza, 1976, 154 s.
- J. Targalski, Ludwik Warynski (İlk Polonya marksist partisinin lideri üzerine), lehçe, Varşova, Ksiazka i Wiedza, 1976, 268 s.
- H. Winston, Class, Race and Black Liberation Sınıf, Irk ve Siyahların Kurtuluşu, (ingilizce), New York, International Publishers, 1977, 276 s.
- Kapitalizmin Genel Krizi: Nedenleri ve Günümüzdeki Tezahürleri, (almanca), Berlin, Dietz Verlag, 1976, 624 s.
- Aida Tiso, Komünistler ve Kadın Sorunu, (italyanca), Roma, Editori Riuniti, 1976, 151 s.
- Michal T. Staszewski, Avrupa'nın sosyalist ülkelerinde Devlet ve Dinsel Topluluklar, (lehçe, Varşova, Ksiazka i Wiedza, 1976, 412 s.
- I.F.Petrov, Parti ve Büyük Ekim Devrimi, (rusça), Moskova, Politizdat, 1976, 294 s.
- Sosyoloji Elkitabı, (rusça), Moskova, Nauka, 1976, 511 sayfa.
- Sovyetler Birliği'nde Gelişmiş Sosyalist Toplumun Sosyal Yapısı, (rusça), Moskova, Nauka, 1976, 224 s.
- Günümüzde Sosyalist Yaşam Biçimi ve İdeolojik Savaşım, (rusça), Moskova, Politizdat, 1976, 350 s.
- Sosyalist Toplum. Günümüz Sovyet Toplumunun Sosyo-filozofik sorunları, (rusça), Moskova, Politizdat, 1975, 343 s.
- P.N. Fedoseyev, Çağdaş Dönemin Diyalektigi, (rusça), Moskova, Nauka Yayınlar, 1975, 576 s.

INFO-TÜRK AJANSI BÜLTENLERİNE ABONE OLUNUZ

Info-Türk Ajansı bültenleri her ay türkçe olarak yayınlandığı gibi, ayrıca her ay, dünya kamuoyunu Türkiye'deki gelişmelerden haberdar etmek üzere tamamen farklı bir içerikle ingilizce ve fransızca olarak da yayınlanmaktadır.

HER DİLDEKİ BÜLTEN İÇİN AYRI AYRI YILLIK ABONE:

Belçika: 100 Belçika Frangı
Belçika dışı: 200 Belçika Frangı

Abone bedelini "COODIFF s.c. - Compte 001-0414791-95 - Bruxelles" hesabına yolladıktan sonra makbuzun suretini veya fotokopisini açık ad ve adresinizle ve hangi dilde bülten istediğinizi de belirterek "INFO-TÜRK AJANSI - Coodiff s.c. - 561, Chaussee de Ninove - 1080 Bruxelles - Belçika" adresine gönderiniz.